

РЕШЕНИЕ

№ 1397

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10856** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. К. Б., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 3519 от 24.09.2022г., постановено по НАХД № 20211110211596 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-011756/14.06.2021г., издадено от Началник група към Отдел "Пътна полиция"-СДВР.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебното решение, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и материалноправните разпоредби, и че както и наложеното наказание е явно несправедливо.

В съдебното заседание редовно призован, касаторът Н. К. Б., не се явява, не се представлява.

Ответникът – Началник група към СДВР – отдел „Пътна полиция“, редовно призован не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х. – ми касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Установено е по делото, че на 28.05.2021г. около 01.37 часа Н. Б. управлявал лек автомобил марка "Рено", модел "К." с рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. Н. В., ЕГН [ЕГН], на територията на [населено място] по [улица]с посока на движение от Северната скоростна тангента към Околовръстен път. Спрян е за проверка в хода, на която касаторът бил във видимо нетрезво състояние. С техническо средство дрегер "Алкотест 7510" с № ARNA-0144, проба № 00457, бил отчетен положителен резултат 0,86 ‰ в издишания въздух и му бил издаден талон за медицинско изследване, бланков № 087055 за МБАЛ "Света А.". Установеното е прието за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН серия ГА № 442454/28.05.2021г., който Н. Б. подписал без възражения, било издадено процесното Наказателно постановление № 21-4332-011756/14.06.2021г., издадено от Началник група към ОПП, СДВР, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от същия закон.

С обжалваното съдебно решение СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на разпитаните свидетели, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно е осъществен състава на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяна на НП.

Решението е правилно.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря. По съществуващото на спора и във връзка с изложените касационни доводи, СРС е развил правилни съображения, които напълно се споделят от настоящата инстанция. Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП установява забрана за водача на пътно превозно средство да управлява пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества, а нарушаването на тази забрана, в случаите когато се управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, е скрепено с налагането на глоба в размер на 1000 лева и лишаване от правото да се управлява моторното превозно средство за срок от 12 месеца, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. В процесния случай съдът намира, че съставът на нарушението е безспорно доказан по делото. Събраните и приети по делото гласни и писмени доказателства потвърждават изложеното в АУАН, а именно, че касаторът е управлявал лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда, установена с техническо средство - 0,86 на хиляда. Съгласно изричната норма на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на

противното. В тази връзка следва да се има предвид, че касаторът не е ангажирал доказателства, оборващи тези констатации, поради което и същите правилно са възприети и подведени под съответната правна норма от въззивния съд.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебно следствие гласни и писмени доказателствени средства. Неоснователни са направените от касатора възражения за липсата на компетентност на актосъставителя. Безспорно се установява от Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. в т. 5 са описани полицейските органи, които могат да установяват употреба на алкохол с доказателствен анализатор, сред които са и заемащите длъжност „младши автоконтролор“, какъвто е бил актосъставителят. Неоснователни са изложените в касационната жалба доводи и относно нарушението на чл. 6 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Въззивният съд е обсъдил възражението, подкрепено от събраните по делото писмени доказателства, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК касационната инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния съд, като обстояйни.

Решението на СРС е валидно, правилно и законосъобразно, като не се констатира касационни основания за неговата отмяна и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град, X. – ми Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3519 от 24.09.2022г., постановено по НАХД № 20211110211596 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: